

39. szám.
Szeptember 18. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonpareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatal **Budapesten, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.**

XXVII kötet.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

KEVÉS időre ezután nagytiszteletű Tóbiássné asszonyság azt a hibát követte el, hogy meghalt.

De ne tessék komolyan venni a dolgot; nem igazán halt meg, hanem csak úgy félig meddig. Meghűtötte magát a nagy szapuláskor s másnapra úgy megmeredtek a tagjai, hogy egyet se tudott megmozdítani. Feküdt, mint egy darab fa.

A chirurgus, a kit odahivattak, hogy aligha meg nem halt a nagytiszteletű asszony! délután »bene sonantibus« lévén, csak azt kérdezte, hogy »tudja e mozdítani a nyelvét?« — »Nem.« — »Akkor megholt.«

Mert Tóbiássné asszonyságnak a nyelve még Nemtóbiássné korából is arról a nagy életerőről volt emlékezetes, hogy a közvélemény szerint azt még majd a holta után külön kell kivégeztetni.

El is bántak aztán vele annak szokott rendi szerint, felöltöztették, koporsóba tették s harangoztatnak rá.

Annyi emberséget azonban tegyen fel rólam minden ember, hogy nem engedek egy derék kálvinista

asszonyságot élve eltemettetni s hogy furcsa lesz ennek a vége.

A jó Veronka kisasszony e tekintetben egészen a kezemre működik, a menyinyiben zokogva és sikoltozva borul édes anyjára s menyinyre földre esküszik, hogy nem halt az meg; s ő nem engedi semmi áron, hogy eltemessék: ha csak ötlet magát is el nem temetik vele együtt.

Ezt pedig nagyon jól esett hallani a nagytiszteletű asszonyságnak. Mert az elrejtőzés állapotában hallott ám mindent, a mit körülötte beszéltek.

Annál kevésbbé volt rá nézve épületes, a mit mások beszéltek fölötte

A Veronkát kitudskolták a halottas szobából, azt mondták neki, hogy ilyenkor a leánynak nem az a dolga, hogy sírjonrijjon, hanem hogy lásson a gyászruha után, hogy meglegyen holnapra.

A két nagytiszteletű úr magára maradt a szobában s következő gyászbeszédet tartotta az elhunyt felett.

— Valjon mely rejtekbe dughatta el a lelkem a pénzecskejét? menda Tóbiássy úr. — Nem azért,

mintha Veronkát megakarnám tőle fosztani; hanem hogy az ő javára fruktifikáljam. Vennénk rajta szőlőt.

— És elküldenök rajta Nyaviga urat akademiákra, szolt Harangi úr, ő lenne az Úr szőlőjében pástor.

— Az én szőlőmben?

— A Zebaoth úr szőlőjében.

— Az már más. »Nolo acerbam sumere.« De valjon hova dughatta el a pénzcskáját?

— Kereste atyám: uram a párnaszékben? — ott már nincsen. — Hát valjon a tükör háta mögött? — Volt ott, de már nincs ott. — És a kályha fölött lévő urnában? — Ott is lakott egy ideig, de már kiköltözött onnan. — Valjon a karosszék támlájában nem rejlik-e? — »Megvizitáltam és semmit sem találtam.« — Téli boeskor talpában? — Az is pedig lyukas. — Kitalálom már, hol vagyon. — No ha kitalálja fiam uram, akkor kérhet tőlem a megboldogult hagyatékából bármit; odaadom. — Hát megmondom. Itt van az ablakban ez a sok almamuskátli, ezeknek a cserepébe léssen eldugva.

A megboldogult csak nevette magában addig a dolgot, a míg a két tudós úr játszotta azt a játékot, a mit a gyerekek »Strinksz«-nek neveznek s mondogatta magában: »viz, viz!« de a mint a muskátlikat hallotta emlegetni, majd fölkiáltott ijedtében: »tűz, tűz!« s akkor vette észre, hogy még is nagyon meg lehet halva, ha még arra sem bír felkiáltani, hogy az ő szép muskátliait hogy szedegetik ki a cserepekből s a virágok földje alatt, hogy találják meg a hólyagba takargatott lázsiásokat és körmöczi aranyokat.

S még Tobiássy úr nagy szomorúan azt mondá rá: »csak enynyi volt? Azt hittem, hogy legalább két enynyi.«

— De ezen való szomorúságában ne feledkezzék meg atyám uram, hogy nekem is ígért valami jutalmat.

— Én? Nem is emlékezem rá. Hát mit kíván fiam uram a szegény nyomorult inséges hagyatékából.

— Azt a régi bibliáját.

No ez nem nagy kívánság.

Tobiássy úr azonban elébb végig pörgette az újjain a vaskos könyv lapjait s kizárógatta, hogy nincs-e közé szorulva bankó? csak azután kézbesítette nagylelkűen.

Az elhunyt pedig szeretett volna kézzel lábbal rugdalózni és nyelvét neki eresztetni: »oda ne add, vén bolond! Abban van a legtöbb pénzem!«

Mivel hogy a jámbor asszonyságnak, mint okos és értelmes puritán hölgynek kedvencz olvasmánya volt a biblia. Azonban másfelől meg gondos anya is volt, s

s úgy találta, hogy ebben a szent könyvben vannak egy némely történetek, melyeket hajadon leánynak olvasgatni nem épen mulhatatlan kötelesség, annál fogva nehogy a Veronka azokba beletévedjen, az ilyen lapokat az alsó és középső szélein gondosan egymáshoz ragasztá csirizzel; a felső nyilást pedig aztán arra használta, hogy a hozzá került bankókat az összeragasztott levelek közé csúztatgató. Erre a bibliára aztán el lehetett mondani, hogy »duplex libelli dos est.«

Harangi úr biz azt elvitte magával.

A gyászoló felek után következtek s szomszédasszonyok. No hisz azoktul hallott még sok szépet magáról a boldogult lélek, a míg testi pörhüvelyét felöltöztették. Hej, hogy nem eresztette meg rájuk a nyelvét. Dante ezt az egyet, a földolgot, kifelejtette a »pokol«-bul: mikor a szomszédasszonyok elkezdnek sincerisálni az ember felett s az ember nem felelhet vissza!

Ezeknek eltávozta után következtek a virrasztók.

Régi jó szokás szerint, tekintélyes halottak fölött virrasztani volt szokás. Eczélra szolgáltak a kis diákok: műnyelven »dárdás«-ok a kik egész éjjel a halottas szobában gyászénekeket énekeltek. Hogy torkuk ki ne száradjon, volt gondoskodva számukra illendő mennyiségű, gondosan megvizezett karczosrul: de biz azok, mikor már vették észre, hogy mindenki alszik a háznál, többet anekdotáztak, mint énekeltek.

— Látod, hogy meghalt a professorné!

— Látom, nem is leszek professorné soha: hogy meg ne halljak.

— Élve még a menyországba?

— Mint Illés proféta.

— De mint Zöld Marczi

— Szegény asszony! pedig milyen jó asszony volt: ha az ajtóhoz nem szorithatta a sarkamat, akkor nem ütött hátba.

— Szegény professor ur! milyen nagyon meglett szomorodva! Három hétig folyvást borsót főzet a coquián számunkra buvában.

— Van is rá oka. Nen ő találta fel a perpetno mobilét mégis ő vesztette el.

— Hehehe! A Jutka asszony nyelvét!

— Irj rá epixahiumot te.

— »Itt nyugszik már Jutka asszony De még az ura is otthon.«

— Hát a professorra mit irnál, ha meghal?

— »Halált adják ingyért;

Mert ha adnák pénzért:

Professor most is élne.«

Erről aztán egész adoma gyűjteményt mondtak el egymásnak a vásott suhanczok tréfás epítaphiumokkal, s akadt közöttük olyan novitius, a kinek még újság volt a: »Jó két nótárus volt mind a három Ége.

István, János, Márton és a felesége

De most már meghaltak s mind a négynek vége.« s nagyokat röhögött rajta s aztán viszonzásul ő is elmondta, hogy Itt nyugszik Kis kinek neve János is — A ki nem volt valami fis — Kális hanem fis — Lederbül dolgozó csis—mádia Mis—kolezon. Ezért aztán fabaraczkot kapott a fejére minden oldalról, hogy mert olyant elmondani, amit már mindenki ismer.

A boldogult pedig buzgón foháskodott az egek urához, hogy csak még egyszer térhetne a világra viszsza! nem az élet muló örömei után való bűnös vágyaskodásból, de csak azért, hogy ennek a sok istentelennek üstökét és kontyát még egyszer amugy Istenigazában jól megczibálhassa.

Mely ohajtása hogy miként teljesedett? azt majd meg tudjuk időjártával.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenvárho Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Minekutana Pulszky Feri barátom elutazta Kisasziai Görögországba felfedezni trojai falovat, akit becsempészen nemzeti muzeumba: ennelfogva nekem muszaj helyete ilvezni atyai zörömet, ami Guszti fiu parlamenti babirjai felet igazag szerint ötet megiletne. Még Tisza Kalman izs szorította vele kezét, amibül mar most mi következi?

Az, hogy amikor majd összefusionalt part megint elszakagya joboldalra baloldalra: Guszti fiu volt közjogi elenzikhez fogja csatlakozni magát izs magával viszi egisz közösügyeys hadsereget. Minekutana mar akor lesz Feldmarschal lajdinand.

Hej csag nagy kópé az a Tisza! Igy szerzi alatomba prozelitakat maganak. Most utolso időbe kezdem tapasztalni, hogy nagyon sog embernek, akire azelőt haraguta, kezit megfogja. Mindig montam, hogy ne higyük neki; minden ilyen kizfogas: kortesfogas.

Csag mar mosd azt szeretnim tunyi: va-

jon Senyey barátom nem lete e szinte szelid Tiszaparti libacska, mivelhogy im Tisza vele izs fogta kezét?

Moricz barátomnak polgari hazasag beszídire csag anyit mondom, hogy mit mongya majd ehéz Deak Ferencz, ha haza gyün?

Miletico-Politikus választovizfelitra pedig kijelentem, hogy telyesen magamíva teszem aztat s köszönye tulhalmozocsagomnak, ha Üstökösbe nem felveszem.

Egyibiránt maradom ugy Tekintedezs barátom uramnak, mind

Magyar-Horvat-Tot-ország-nak országgyűlésileg össze-gyűjtöt alazatos szolgálja

T. Z.

AZ ORSZÁGHÁZBÓL.

A most lefolyt jánosfőveteli marhavásáron meglátja Csatár Zsigmondot két ismeröse a kupeczek körül forgolódni.

- Hát ez mit keres itt? — kérdi az egyik.
- Bizonyosan a választóit jött eladni.

Az aransasban ezzel az örömhírral támadta meg az öreg L. bácsit egy csoport ifju honatya:

— Hallod bátyám, kiutalványozták a képviselői napidijakat.

— Ideje volt — válaszolt az öreg — mert amint veszem észre, elfogyott a p a p a p é n z e.

— Egy plebános megszólítja Sz. K. képviselőt:
— Enyje spectábilis, nem restel családos ember létére annyit kandikálni a galleriára?

— Hagyja el, páterkám, mi itt Pestea mind plebánosok vagyunk: nem valljuk be a familiánkat.

— Ragályi Ferdinánd bátyánk még ma is a 61-iki határozati párt álláspontján áll s most szörnyen csodáikozik azon a változáson, amelyen azóta a világ keresztül ment. Megfordult a dolgok rende. A kormány azzal tette a vármegyéket virilisekké, hogy megcastrálta.

— Azt fesse meg nekem a kormány, — mondá ugyancsak ő, hogyan vonhatok én ki ötből hetet.

— Kérek kettőt kölcsön, — felelt neki Wenckheim.

C s a n á d y. (Nagy a zaj.) Elnök ur, csendet kérek.

G h y c z y. Kérem én nem lármázok.

Szüllő Géza is beszélt. A hatás melyet beszéde keltett, legjobban van jelezve abban a megjegyzésben, a mit K. L. tett:

— Kár hogy ez a Szüllő nem kevesebb a egy 5-vel.

(A gyöngébbek kedvéért megjegyezzük, hogy a süllő sohasem szónokol.)

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

De már lesz beörlünk valami. Itt van Hansemann, aztán Hornb ostel, meg meg az Erlangerek, Rothschildok, Mautner, Minkus. (Aztán kicsodák ezek az uraságok?) Hát pénzemberek. Annyi most nálunk a bankár, mint a polyva. (Bárcsak inkább bankó volna annyi.)

— — (Madarász Jenő egyenest szegvári választóihoz intézte az országgyűlési mondókáját?) Hát persze; azok eszéhe volt az szabva.

— — De azt már még se hittem volna, hogy Bismarck annyira gyűlölje a katolikusokat. (Hogy hogy?) Ni még a lányát is pápista embernek varrta a nyakába.

Újtestamentomi apokryph.

Történt vala pedig a Krisztus utáni időkben, ugymint a 2×1000 minus 125-ik esztendőben. Sanyi csikbavesztésének harmadik hónapjában Magyaruzsálem szent földén, hogy a honyhazát szörnyű veszély környékezé, minekokaért összegyűltenek vala az írástudók, gyorsírás-tudók és írástudatlanok, farizéusok számaritanusok s végre az (veget-) áriánusok. Midőn helyet foglalának a tanácsházban: ül vala jobbfelől a kelet népe, a honynak néhány szennyei és vagy két száz honyfi; balfelől egy halász és egy madarász, ki bölcs Salamonként a más üres tarisznyájában kotorász, — s még néhány éhenkorász; középen ültenek vala a jó honyhazafiak, u. m. Jó-Kai, Jó-Zsika sat. A galteriákat major(os)annák, Annák, mamák és Rá-

chelek foglalák el; ott volt még egy Sanyiritánus, kinek is oldalán tömlő logott egri-balzsammal telve, melylyel a hony sebeit volt bekenendő: végre volt egy kegyEs-vándor, ki honyja iránti keserveit pélpájának nicotianus gőzzébe folytotta. — Mikoron pedig a törvénytudók a honyhaza sorsáról vitatkoznának: — a karzaton keservetes sirás keletkezék vala s ama bizonyos kegyEs-vándor pélpájának füstjétől (a nyüstyit is) nagy könyveket hullajtott buvában. — E közben elhatározzák, hogy hát a honyhaza voltaképen nem forog valami nagy veszélyben és szétoszlanak. Es lön, hogy a ház szolgálja ülés után a karzatra menvén és ott valamit találván, ily honyfiui dalra fakadt:

Ki volt itt? ki járt itt?

Kinek a pélpája maradt itt?

Hej a kegyEs-vándor a járt itt,

Annak a pélpája maradt itt. —

* *
*

Ezen a klassicai költész barátait közelebb-ről érdeklő apokriph iratot a döbröcönnyi archivariumban (pizidiai Antiochia közelében) sok fáradság után felfedezvén, sietek napvilágra hozni remélve, hogy kedves szolgálatot teszek általa hazámnak, s az irodalmi speciálítások kedvelőinek.

O. M.

Baráti üdvözllet.

Az elmúlt országgyűlés megnyitása előtti napon történt.

P—i képviselő, ki tudvalevőleg igen habari beszédű volt, a zsákutczában (cul de sac) öszszetalálkozik egy rég nem látott képviselő barátjával s kezet szorítván vele, azt akará mondani, hogy:

— Fogadd baráti üdvözlésemet! — de e helyett azt mondá:

— Fogadd baráti üdvözlésemet!
S ugy lett.

(Nota bene: nem Paczolai volt)

A boszniai szerbek a szultánhoz.

— Szolid kivonat a Zasztaraból. —

HATALMAS úr, török szultán,
Hatalmadnak a konyultán
Allj ki velünk harci sikra!
Van-e courage, van-e írha?

Türtünk, vártunk eddig veszteg,
Hjába kértük istent: vessz meg!
Már meg úntuk — Czoai veled!
Hadd kapjuk be, addsa fejed!

Kétszázezren állunk vasban;
Ha ezernyi hatalmad van,
Ha ki megholt harcza szállna:
Megeszsük egy vacsorára.

Ne is gondolj megkívésre!
Elér a baj, hej de késve!
Te nép-császár fejedelem,
Meggörköltünk elevenen!

Csak ne tölts be vágyunk, kedvünk:
Menten-sebten nálad termünk
Törököknek nagy császára,
S felkötünk a bitófára!

Csingham-Buh.

?

IRNÉK, irnék . . . há volna mit?!
Mind elrágtam már a körmöm,
S nem sikerült még egy árva
Őszi rigmust sem kinyögnöm!
Ez szép téma, az praktikus . . .
Előveszek ötöt — hatot —
Nehezebb egy verset írni,
Mint egy válaszfeliratot!

Zengjem-e a harcot, szörnyűt,
Mely alatt nyög sláv és török?
Ez is az is ellenem van,
Ha felette pálczat török;
Nem lesz benne összhang, egység . . .
Kriminális egy állapot! —
Nehezebb egy verset írni,
Mint egy válaszfeliratot!

»Neue Frei Presse« baját
Irjam-e, ki mindig morog?
Neki havi betegsége
Vagyon: az már ismert dolog!
S nyelvel, perel mint vén banya,

Vershez nem ad már anyagot —
Nehezebb egy verset írni,
Mint egy válaszfeliratot!

Háztartásunk rendezése.
Közösügyek, népnevelés . . . ?
De mennyit én ehhez értek:
Politikusnak az kevés:
Vershez pedig csévelt anyag,
Nem állja a bírálatot —
Csak nehezebb verset írni,
Mint egy válaszfeliratot!

Csingham-Buh.

Entente cordiale.

Meglátogatja Mac Mahont egy előkelő bonapartista.

— Örizedjek, ugymond, az orleanistáktól, mert azok megcsalják.

A vén tábornok mosolyogva sodorított egyet bajuzsán s mondá:

— Köszönöm a figyelmeztetést. Apropos! éppen e pillanatban volt nálam egy előkelő orleanista, s ugyan azt mondta az önök pártjáról.

A „csikóbőrös kulacs“, mint villám-háritó.

Pista bácsi és Sándor bácsi hatalmas kortesek voltak annak idejében. Pista bácsi fusionált, Sándor bácsi megmaradt igazi mokrának.

Sándor bácsi elnevezte e miatt Pista bácsit három kulacsosnak, mert — zárjel között mondva — Pista bácsi a hámozott szöllővel megtöltött kulacsot sem épen gyűlölte.

Sándor bácsinak is elárulom a gyengéjét: papucs alatt állott, s neje a fiataloknak s különösen ha férfiak voltak, egyáltalán nem volt ellensége, s e miatt közbe korba Sándor bácsit ott-ott hagyogatta.

Egy »párt különbségnélküli értekezleten« Sándor bácsi ismét emlegette a három kulacsot; amire is Pista bácsi igenen felelt:

»Tudom előttem szőlő szívesen elvállalna vagy egyet a három kulacsból, hogy elmondhatná Csokonaival:

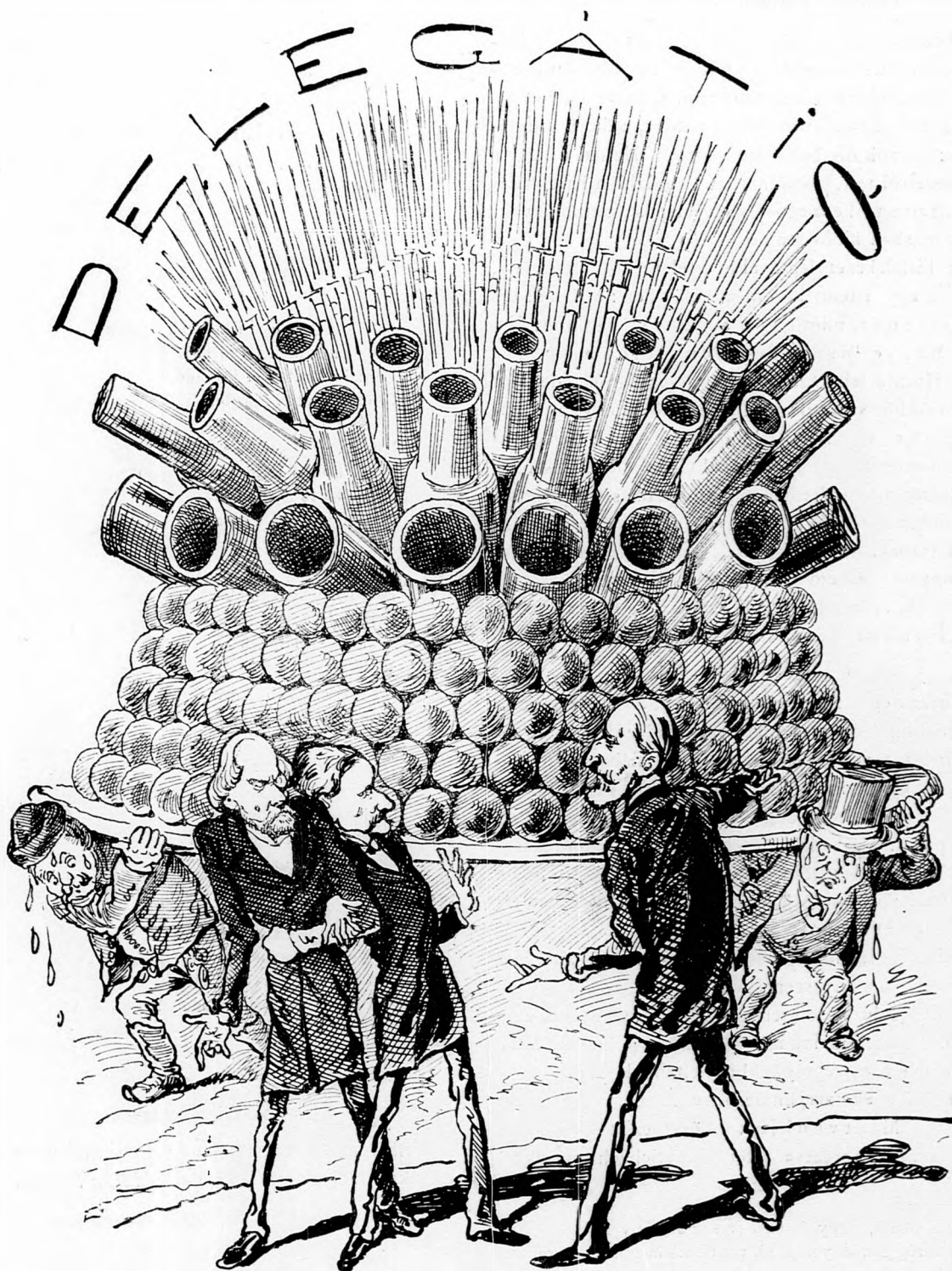
»Bárcsak a feleségemmel
Téged cserélhetnék el.«

Sándor bácsi többet soha sem emlegette a három kulacsot.

Miletics és Polit megáldják a Hercegovinába induló önkényteseket.

Próféták. El keletre, a hol a szabadság napja kél. Terjesszétek ott az imádott szabadságot.
 Önkénytes. Jöjj, mester, te is.
 M—cs. Csak előre. Én majd a hátunkat fedezem.

T-a K-n: Nos, uraim, ime itt a jó alkalom, könnyíteni az állam terhein.
Ü-i M-a. Ohó, ehhez a virághoz nyulni nem lehet. Nagyon szúr.
S-y P-l. Aztán ki jelezné itthon az álláspontunkat?!

Tisztelt Üstökös úr!

Becses lapjának 33-ik számában olvastam a »Sancho Panza« hittelegezetről, és miután én voltam oly szerencsés közelebből tanulmányozni, részt vévén párszor vallásos szertartásaikban mint vendég, e dicső hittelegezetet: vagyok oly bátor igen tisztelt Hajnal úrnak e hittelegezetről tett, mondhatom, legalább a leirt vallásos szertartást illetőleg — igen alapos tanulmányait, egyben másban kibővíteni.

E hittelegezet legtágabb értelemben keresztény, mert hisz egy istent három személyben: a bursok nagy istenét, mint a ty a »prezes« istent, fiú »róka nagy«¹⁾ istent és szentlélek »árpalék« istent. Hiszi a feltámadást — a részegségből; de ők a halál: inkább szeretik mint az azt követő »katzerjam mert,« vagyis a feltámadást. Az úrvacsorával minden istenítisztelet alkalmával élnek s isteni tiszteletet eltérőleg a keresztényektől, zsidószokás szerint minden szombat este anyaszentegyházukban, a »Schachton« tartanak. Az isteni tisztelet nyelve sem latin, sem az anyanyelv, hanem német. Az úrvacsorát kétszín alatt veszik, csak hogy »Kenyer és Bor« helyet »Bierhundot«²⁾ és Sört« használnak.

Hitvallásuk ez:

Hiszek egy istenben, a mindenható »prézesben« a »scandalumok« és »szaufferájok« rendezőjében.

Hiszek a »róka nagy«-ban, ő egy fiában, ki fogantaték szent Gambrinustól, születék szűz Vénustól. Kinoztaték a professorok alatt, examináltaték, megbukott és kicsapaték. Alászalla pinczébe, harmadnapon részegségből feltámad; fölméne a »Schachtra« és üle a mindenható »prézes«-nek jobb felől; honnan léssen eljövendő fujni³⁾ jözannak és részegnek.

Hiszek a szentlélek »árpa lében«. Egy közönséges »Sancho Panza« anyaszentegyházban. —

Sörtől jobb létre szenderült nagy szenteink egységében. Skandalumainknak a selmeczi polgárság általi elnézésében. A részegségünkbeli feltámadásban.

Hiszek a »katzerjammerben«. Ámen.

Miatyánk jök a következő:

Miatyánk »prezes« isten ki a »Schachton« vagy,

¹⁾ a rókák, vagy is első évesek feje s vezére,

²⁾ túró, keménymag, só, paprika, hagyma, sörrel leöntve sörkoresolya.

³⁾ Ha egy felebb való mondja az alább valónak »fujjok nek ed« s iszik: amannak ugyan annyit kell inni, ban hányan fujtak is már neki

szeneltessék sörrel a te begyed, Jöjjön el a te, — a részegek országa. Légyen meg a te akaratod miképen a »Schach«-ton ugy a földön is. Ami minden napi akósörünket addmeg,holnapra is⁴⁾ És bocsásdmeg nekünk ha torzig levén rőbbit nem ihatánk, valamiképen mi meg nem bocsátunk azoknak, kik téged nem imádnak. És ne vigy minket a város házára, de szabadíts meg a »patoltok«. Ammen.

A MÁGNÁS.

LETTVÁGY feszíti keblem, itt benn
Ezer kalandnak terve forr.
Beszéljen rólam a jövődő,
Csodálja tettem a kor!

Utazni, csak utazni messze!
Páris, London, New-York subikszi —
A holdba is talállok utat,
Bár még az ismeretlen x.

Kávézni Cuba szigeten és
Pekingben inni jó théat,
Kergetni vastag elefántot
A kinsee Indiákon át.

El, Kamesatkábt korcsolyázni,
Megnézni Pattagoniát,
Hallgatni a bösz déli tenger
Megrázó nagyszerűdalát.

Madagaskárban még az ember
Királyya is lehetne tan...
És végül itthon megpihenni
A sok di só kaland után.

Előre hát! A szívem úgy ver
H ves, tüzes a homlokom.
Aludni térek terveimmel,
S lejárt váltókkal álmodom!

Hajnal István.

Szabóhirdetés.

Felhivom az uri közönség figyelmét új szabása nadrágokra, melyek már Párisban is *lábra kaptak*.

Klein D

⁴⁾ Ők az eredeti szövegezt használják.

Bölc s bolondság.

Füreden történt e napokban. L. egyetemi tanár, aki arról is nevezetes a többi közt, hogy Gall, Spurzheim és Lavater tudományaiban rendkívül járatos, zongora hangolót keresett. Mutatnak is egyet neki néhányon messziről. Szép szál ember volt, nagy, fekete szakállal. Megjegyezte magának jól. A mi nagyon könnyü annak, aki a koponya- és arcz ismét ki-váló tanulmánya tárgyává tette.

Másnap elindult, hogy megkeresi. S csak ugyan rövid keresés után feltűnik előtte a magas termet s a szép fekete szakáll. Egyenest hozzá megy s beszédbe ereszkedik vele.

— Régen tetszik itt tartózkodni?

— Nem biz én, e napokban jöttem csak — válaszol ez udvariasan.

— Persze, nagyon el tetszik foglalkozva lenni, — kérdi tovább.

— No itt nem annyira, mint oda haza — felel ez ismét.

— Azt mindjárt gondoltam. Hja hiába, itt még nem fejlett ki annyira a művészet, mint a fővárosban.

— Oh kérem, én nem a fővárosból jöttem ide, hanem a jószágról.

— Igen? — csodálkozik L. tanár. No ez ugyan sok klavirt stimmelhetett életében, hogy még jószágot is vehetett belőle. — Aztán mindig a jószágán tetszik tartózkodni, mikor a fővárosban nem tetszik tartózkodni?

— Nem biz én, — felelt a szép szakállu — többnyire utazom. Most jövök Algirból.

— Á-á-á! — hát még ott is szoktak zongorázni?

— Azzal már nem szolgálhatok.

— Hát minek tetszett lenni Algirban? — kérdi még jobban csodálkozva.

— Oroszlánra vadásztam.

— No ilyen bátor klavirmajstert még nem láttam életemben, — gondolá magában a professor. Hát most rá tetszik-e érni? — kérdé.

— Mire?

— Hát felstimmolni egy zongorát.

— Zongorát? szívesen uram, csak hogy nem értek ahhoz.

— Nem? hát ha az ur nem zongora hangoló? Kihez legyen szerencsém?

— Én gróf Zichy Nándor vagyok.

A kis doctor elképedt. Ennek ugyan megadtan:, gondolá magában. De nem azért tanára valaki a phrenológiának, chraneológiának és physiognomiának, hogy ki ne vágja magát a zavarbul. Azért felocsudva álmétkodásából, mosolyogva mondá:

— Mindjárt láttam a külsejéből, hogy valami nagy ur. De hogy ilyen nagy ur, azt még se hittem volna.

DUETTO MOROSO - AMOROSO.

Sgr. Ernesto Simonio :

GOR di Dio! blastemáti!
Tibisca csak száját táti,
Szerelmemet meg se láti!

Nem hajt szélbal feliratra,
Nem tesz tárczát fel egy blattra,
Mondja mio: „Adta latra!“

Sgra Paulina Senneida :

O, o dies irae ille!
Matrimonium civile!
Kétfelé áll szentek file!

Bár tele sírd kútak vedrit,
Szép Tibisca rád se hedrit.
Szűmre jer! bajszod pederd itt?

Sgr. Ernesto Simonio :

Ah perdona, mia cara!
Hogy kacsintsak ám magára?
Csalfaság van programjába,

Hisz velem össze se kelhet.
Én csak polgárit kedvellek,
Soltár elé vágyik kelmed!

Sgra Paulina Senneida :

Pella glórja di Don Cárló!
Elkülönbég mért voln gátló?
Gyakran nőül vesz számárt ló.

Vad házaság is alleszajnsz.
Ha gyarapszunk: bellalliánsz!
És neki lesz három a táncz!

Duetto:

Adj egy csattanó csókot hát.
Adjuk össze ezt a szép párt,
Legyen a kettőből egy párt.

(S a két szélső egy közös szarazásban juzionál.)

Don Pedró.

Egy káplán siralma.

HAZÁM nagy fia Szerkesztő ur!
— Valahára káplán vagyok;
Egyszerűség jelszavam, — óh! az
És vágyaim nem nagyok.
Vágyam beéri Éhenbóggal . . .
Hej! Éhenbóg pedig sovány
Koncz lenne; annyi koplalás és
Betű bemagolás után.

»De ami késik, az nem mulik«
— Így biztat az öreg Mihály
Harangozó; — ki még pitymallik
Küszöbömön guggolva vár.
És ott pipákol . . . majd beharangoz,
Magasra se kell másznia . . .
Mert itt torony sincs, csak harangláb,
Puritán egy káplánia! . . .

Harangunk sincs aczélből öntve,
Kong miként csak egy tót fazék . . .
De még jobb így! . . . mert a határról
Elszáll minden varju, veréb.
Villámtól sem kell tartanunk itt
Hogy toronyunkhoz vizitbe jő . . .
Bizony csonton rágodunk itten
Melyen kevés a zsir, velő! . . .

A napokat imával üzzük,
Vagy olvasgatunk lapokat,
Egyházi uram s a kurátor
Politizálnak itt sokat.
Átkullog olykor néha néha
A tanító is, — jó fiu . . .
Csak az kár hogy a hangjára
Kissé büszke, kissé hiu.

Bizony féltő is, hogy hangjával
Megrepszti e templomot.
Melyben hajdan a mint beszéltek
Egy árendás zsidó lakott.
Elpusztulván, — e kised egyház
Kijúttá ezt templomul . . .

Oh imádkozni mindenütt szép,
A hit pompára nem szorul!

Politika ha végre szünik,
Ha elégeljük az imát,
Zaklat az öreg harangozó
Vegyem elő a bibliát.
És magyarázzam neki Sámson,
És Dávidot, . . . avagy Sault . . .
Mert ezekről az »eskolában«
Annyi szépet, — sokat tanult.

Sokszor ily homilánál,
Jelen vagyom több »bibliás«
Vén asszony és; — s ha szivre szólót
Olvassok fel; — Ah! van sirás . . . . .
Itt ülnek a nyakamon délig
Van sok panasz. — s fogy a tubák.
Hogy el keserg itt, hogy el sir-ri,
Kinek kenderét ellopák!

Igy így folynak napjaim, mégis,
Nem panaszkodom senkinek! . . .
Panaszra is lesz még idő majd . . . .
— Mert ily helyen több a gyerek
Mint a thékában a könyvszáma;
Gyerekekben itt nincs hiány . . . .
— Van herczehureza a szegletben,
Pofozkodik fiú, leány.

A papokon óh! hála égnek
Az istennek áldása van;
Ifju csemeték sarjadoznak
A paplakokban, bokrosan.
S zengnek mint az orgona sipok . . . .
— De ajtom ki zörrenti meg? . . .
Ah! mit oly rég epedve vártam
Itt a bába! — keresztelek!

Kósa Ede.

Mi baja lehet a szarkának?

Hires lábtyü-művész volt A . . . n az öreg K. Egy alkalommal a »blau Montag« élvezése közben kikönyökölt az alacsony deszka kerítésen, mi alatt kedvencz szarkája ugyan csak jelentgette, hogy a reggelijét alkalmasint elfelejtették kiadni.

Végre meghallotta az öreg a lármát, s intézett is a feleségéhez rögtön egy erélyes parancsot, mely is hangzott ekképen:

»Te asszony! mért nem adtok annak a szegény madárnak . . . innya?

Persze az öreg nem is képzelte, hogy a szomjuság kívül is lehetne földi baj.

A szük szűrnadrág.

Valaki a Duna partján sétálván egy barátjával; látja, hogy a tót atyafiak — lévén mindegyiken olyan szük-szűrnadrág, hogy a bolha is csak paksussal mehetett el alatta — mint eveznek tutajokon lefelé.

— Tudnd é hogy ezeken a tót atyafiakon miért olyan szük az a Isten verte szűrnadrág?!

— Miért? hát azért, mért szükre szabták.

— Nem úgy van az, hanem azért szük, hogy mikor a tót gyerek meg születik, azonnal rá húznak egy piczi szűrnadrágot, és azt soha le nem veti, hanem vele mindig nő s azért oly testhez álló.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Czeg-felirat.

Bán Sámuel kész férföltöny készítő Nagy-Enyeden.

Temetői lyra.

Sírvers.

(A debreczeni czegléd-utczai temetőből.)

E sírhalyom fedi néhaji Polgár Ggál
 Mihályt ki, is születet 1849-ik évben meg
 halt az 1874 hó Aprilis 10-kén . . . . .
 Gál Miháj vót nevem huszonhat éveket éltem
 De a halál postája értem jöve szerelmesejimtől el is
 Vive három hónapja hogy hervadok mint a roza lank
 adok érzi szivem nincsen ir számomra más mit e sir
 Bár csak egyszer ajkamat nyujthatnám még csókimat
 Rejád hü feleségem szeretet két gyermekem s ki sirtak
 Feletem zúg búsan gyász harangszó hűszüleim testvérjeim
 Sírhatnak esmerősim bankodnak sírom szélén vagyok már mely
 sötét ölébe zár elhervadtam mit a róza Isten hozzád hütársam
 Egy uj sirban nyugszom én — Magam vagyok világon —
 Arván mint a madár párja nélkül járván. A zord —
 Halál a kertemben hágott s leszakasztott egy bimbót —
 virágot ez a virág hitves társam vala karjai közt —
 viritott angyala, ez az angyal szüz bimbó —
 Alakban fejledezett a szülői lakban mint a —
 Kettőt nehéz föld takarja nem ölel már —
 Hitvesem hü karja nem hallom már az —
 Apai nevet a kis bimbó rám többé —
 nem nevet
 Áldás legyen porajitok
 Felett. —

A mezőcsáthi sirkertből.

I.

Gencsi úr szakácsa
 Nyugszik e sirtoltba
 Többé szó sincs róla.

II.

Ugyan ki sirja ez?
 Tán a Kis Andráse?
 Az biz ez.
 Majd azt gondoltam, hogy másé.

Levél.

Tekintetes Jegyző ur!

Holnap Gy. keszibe vásár levén, mely alkalomra alol-
 irottnak lovairól leveleket kiállítani a midőn kérem ide me-
 lékelvel a bélyeg és járulékot 30 krba, van szerencsém követ-
 kező leírást is ide csatolni.

Birkás János egy 7 éves szürke szőrü bélyegtelen
 kancazó.

Birkás János egy 8 éves pej szőrü bélyegtelen kancazó,
 — fél éves, piros, csikóval.

Birkás János egy 1 éves barnás szürke bélyegtelen
 kancazó csikó.

Mely ló és csikóról elébbi levén jelen bizonyítvány, —
 igazolásra kiadatot szeptemberben 1875 segt 8-án.

X. Y.
 m. k. bíró.

(Boritékon):

Szepesd község bizajától

Tekintetes Közigazgatásnak

tiszteltétel

Melleson

N. Hallban

30 kr. melléklet

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Kin-rimek. Könnyű ilyet írni akár két milliót.
 — P. A. Máté-Szalka. Csak ön írjon minél többet. Talán
 valami nagyobb szabásút. — Sz. J. »Ne menj el a csapszék
 mellett.« Itt nincs helyén a gonyolodás, sőt inkább biztatás
 kellene.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Stáció utca 80-ik szám alatt.

Post. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:
 egyedül

LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések fel-
 vételi irodájukban, Budapesten

Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Első magyar központi mező és erdőgazdászati közvetítő intézet Budapest, Dorottya-utca 12. I. emelet.

A mező és erdőgazdászati közvetítő intézet f. é. ápril elején kezdte meg működését. A mező és erdőgazdászati-üzletforgalmának emelése és előmozdítása czéljából. Működési köre következő csoportokra osztályozható. **Elvállalja:** gazdaságok felügyelését, korszerű berendezését, vetőrendszerek megállapítását, birtokok rendszeres szakavatott megbecsülését és évi számadások fölülvizsgálatát. A t. gazdaközönség képviseletét üzleti dolgaiban.

Közbenjár: birtok adak-vételek, bérlemény. csere és birtok eldarabolások eszközésénél, kölcsönök szerzésénél, jelzálogi biztosíték mellett. Mindennemű gazdászati és erdőészeti nyers termények és iparczikkei borok, valamint takarmánymagok, hus, tej és gyapjútermelő tenyésztalatok, gazdasági gépek és eszközök, mesterséges trágya-anyagok stb. eladását és beszerzését bizományban teljesíti.

Továbbá foglalkozik az intézet gazdasági és erdőészeti tisztek, okleveles gépészek és kertészek elhelyezésével **előleges díj nélkül.** végre nevezetesebb gyárak és czégek ügynökségét szaktárgyakban elvállalja.

Szávoszt testvérek

képviselői az első magyar központi mező és erdőgazdászati közvetítő intézetnek. Budapest, Dorottya-utca, 12. I. emelet.

NB. Ugyanott elő vannah jegyzve; eladásra nagyobb- és kisebb birtokok. Árak 30,000-tól 900,000 frtig. Külömböző erdőtermények és jeles borok. — Állást keresnek: gazdasági és erdőészeti hivatalnokok, kipróbált gépészek. — Kibérlésre: több kisebb birtokok kerestetnek.

☛ Az első magyar központi mező és erdőgazdászati közvetítő intézet. Budapest Dorottya-utca 12. ajánlkozik a t. gazdaközönségnek termények legmagasabb ároni eladására ugyszintén a gazdasághoz szükséges mindennemű iparczikkek, gépek, stb. legolcsobb gyári ároni beszerzésére, kezesskdvén a rendelmények pontos eszközéséért. ☛

Magyar kir. eng. katonai-intézet Budapesten.

z intézet a következő osztályokra oszlik:

I.	Előkészítő tanfolyam az egyéves önkéntesi vizsgára.	
II.	" " a tartalék tiszti vizsgára	Kezdeté nov. 1-jén.
III.	" " a honvéd tiszti vizsgára	
VI.	" " a tényleges hadapródi vizsg.	
V. Katonai intézet fiuk részére (Hadi fő-reáliskola) kezdete okt. 1.		
Az első osztály eladásai este tartatnak.		
Kívánatra a hallgatók az intézetben lakást és ellátást kapnak. Felvilágosítások, programmok és beiratások az igazgató		

Heimerle Ferencznél, 3 korona-utca 16. szám.

Katonai iskola gyermekek számára.

A budapesti m. kir. katonai intézetnél október 1-én kezdődik az új hadapród tanfolyam. E tanfolyam a 2454. sz. cs. és é. kir. körrendelet értelmében van szervezve s áll egy 3 osztályú katonai főreáliskolából és egy 4-dik magasabb évfolyamból, ez utóbbiból a növendékek mint cs. kir. hadapródok lépnek a hadseregbe, ennél fogva a jelenlegi kedvezőbb előléptetési viszonyok közt 18-ik éves korukban a tiszti hivatalt is elérhetik.

Értesítés és programmok az intézeti igazgatóságnál kaphatók.

A beírások az intézeti helyiségben: Budapest nagy (3) korona-utca 16. sz. szeptember 1-én kezdődtek.

Heimerle,
igazgató.

Valódi selmeczi pipák

Schmidt Ludmilla selmeczbányai pipagyarából megrendelhető utánvétel mellett következő árakért: 1/4 tuczat fedetlen 26 kr, 1/4 tuczat ezüstölt erős fedéllel 85 kr, 1/4 tuczat pakfong fedelű 1 frt 45 kr, 1/4 tuczat új ezüstös fedelű 1 frt 80 kr.

Kivánságra a gyártott 26 nemű pipák minta-rajza bérmentesen megküldetik.

Rugany-gyártmányok.

Vízmentes esőöltönyök. Bő fekete, mindkét oldalán horható kabát, barna bélséssel, ujjakkal és fejfedővel, 38" hosszn frt. 7,50, 42" frt. 8,50, 46" frt. 8,80, 50" frt. 9,50, 54" frt. 10,50. Erős fekete kocizó-öltöny. ujjakkal és fejfedővel 46" frt. 12,50, 50" frt. 13,50, 54" frt. 15,50.
Élegans fehér és világos külsejű öltönyök és köpenyek 15 frtől 30 frtig.
Dupla utcai felöltők frt. 24-30, **feketék** frt. 24-30, **A B T** frt. 3,50-8,50.
Lovasbasi lübszarudok parja frt. 3,50, rombolni való rugany kamascshik parja frt. 3,60-4 frt. **Max és fia** legjobbaknak bizonyult **londoni gyermekszoptató szilkei** eredeti dobozban ketyeskevel frt. 1,50.

Vízmentes rugany ágybetétek gyermeknek és betegnek számára, nagyságuk szerint 9 kr., ft. 1,50, 1,80, 2,25, 3, 3-3,75.
Anyu-mellvédők dbja 40-80 kr. **Anyu-tejfejek** 80 kr., 2 frt 20 kr.
Kő-tealéka, nagybőlt állóvető és anyaméh-fecskendők 5 nagyságban, frt. 2,50, 3,75, 4,50, 5,00.
Ily alakú kis sebcsétkendők 40, 75, 90 kr. **Szivattyus állóvető (Cly-stier) fecskendők** frt. 3,60, 4,50, 4,75.
Léggel tölthető rugany-párnák, fej-párnák frt. 4,50-8 frt g, gömbölyű és szögletes állópárnák frt. 3,75-8 frtg, nyakkoszorúk, püdetek stb.

Vízelő-edények, vize ó-recipienssek hólaggyengeseben szenvedők számára, a egyéb sebezhető eszözo-igen kedvelt és **czélészertő rugany-játékok**, mint csörgők, babák, bohócok, madarak, állatok stb. **Minden nagyságu ruganylabdák és sok egyéb tárgyak**, melyekről szívesen szolgálunk részletes új árjegyzékünkkel.

KERTESZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszkö öttenek.

Revolverek

	következő	
	kitünő nemeit:	
	Caliber	
	7 m/m 9 m/m 12 m/m	
Hatlövetű	Lefauchaux marokrevolver . . . frt 6,50	9, —
"	Mignonzsebbeli revolver, sima, . . . frt 7,50	—, —
"	" diszesben vésett . . . frt 9, —	—, —
Lefauchaux revolverek.		
Hatlövetű	simák, vont csövel . . . frt 8, —	10, — 12, —
"	egyszerűen vésett, vont csövel . . . frt 10, —	12, — 14, —
"	diszesben vésett és berakott nemei . . . frt 15, —	17 — 24 19 — 28
Szilárd, sima, tizlövetű	frt 22,50	25, —
Készen töltött tölteny száza	frt 2,50	3, — 3,50
Lancaster (középen gyuló) revolverek.		
Hatlövetű	sima, szilárd készítmény . . . frt 15, —	18, — 22, —
"	finomabb kiállításnak, vése . . . frt 15, —	20 — 26 24 — 30
Készen töltött tölteny száza	frt 4, —	4,50 5, —
Szabályszerű adai revolver, gyalogsági tiszt számára frt 26, —, szintén ilyen lovassági tisztek frt 27, —, közi-génynek frt 25, —.		
Tölteny száza a gyalogsági tiszt-revolverhez frt 6,50, a lovassági revolverhez frt 6, —.		
Wendt hátú töltő vont ismétlő zolyófégyverét medve, vadkan, szarvas, tüök s egyéb nagy vad vadászatra, nyolcz egy zerre berakható s egy negyed perc alatt elshetőtő töltényvel. Hossza 4", sniya 6", font. ára frt 32, —, szuronytal frt 60, —.		
Vadászgyerekek, Lefauchaux és Lancaster-töltényeket, s a vadászat minden egyéb kellékét, melyekről bérmentve szolgálnak rajzokkal ellátott árjegyzékkel, ajánlják		
KERTESZ és EISERT Budapest, Dorottya u'ca 2		
Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszkö öttenek.		